

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 49. S. Leonis Epistolæ ad Episcopos Mauritanianæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. A. C. 440. Hinc postea aliud quæsit, quod obtineret, ut Sebastianum e vivis tolleretur. Is in quibusdam Martyrologiis inter ceteros Martyres honoratur.

*Bolland. 27.
Mart.*

§. XLIX.

S. Leonis Epistolæ ad Episcopos Mauritanicæ.

*v. Not.
Quesn. Ep.
1. al. 37.*

Ad hæc vastatæ Africæ tempora receduntur duæ S. Leonis Epistolæ, quibus nulla dies apposita, una ad Episcopos Mauritanicæ Cæsarianæ, & ad Rusticum Narbonensem altera. Cum ad S. Leonem sæpe relatum fuisset ab illis, qui ex Mauritania veniebant, ibi Ordinationes contra Canones fieri, Episcopus Potentio, Roma in hanc Provinciam profecturo, in mandatis dedit, ut in ista inquireret, & Epistolam ferendam commisit, ad illius Provinciæ Episcopos, quam non habemus. Potentius amplam relationem de illarum Ecclesiarum statu ad Papam misit; hinc causa fuit scribendæ Epistolæ, quam habemus. Initio S. Leo notat, tristia temporum fata his malis occasionem dedisse, quæ singillatim enumerat. Aliqui Episcopi per ambitum, aut popularem tumultum electi fuerant. Ad Episcopatum promoti fuerant Bigami, Laici, Hæretici conversi, quamvis

neces

necessarium fuisset, ut ad Episcopatum
 evehendi, prius in Ordinibus minoribus
 probentur, ut non tantum doctos, sed
 & humiles esse constet. Bigamos non
 solum ab Episcopatu, sed etiam a Pres-
 byteratu, & Diaconatu deponendos, &
 excludendos pronuntiat; in Bigamorum
 autem censum refert, qui viduas duxe-
 rint. *Multo magis*, subjungit: *deponen-*
duus est ille, qui, ut ad nos relatum est, duas
mulieres simul habet, aut qui, postquam
uxor ejus discessit, aliam duxit. Quan-
 tum ad eos pertinet, qui ordinati fue-
 runt, cum essent simplices Laici, permit-
 tit Papa, ut in Episcopatu permaneant,
 ita tamen ut hæc Dispensatio in malum
 exemplum trahi nequeat, nec Decretis
 Sanctæ Sedis, nec speciaticim a se ipso da-
 tis noceant. Ex his videmus, hanc
 S. Leonis Epistolam, inter ejus Decreta-
 les non esse primam; sed aliæ ad nos non
 pervenerint. In Sede sua confirmat Do-
 natum Salicinensem, qui se cum populo
 suo ab Hæresi Novatianorum converte-
 rat, & Maximum Donatistam conversum,
 quamvis Laicus ad Episcopatum fuisset
 promotus, addita conditione, ut ambo
 fidei Professionem, manu sua scriptam,
 traderent. *Causam Aggari, & Tiberia-*
ni, qui inter seditiones vehementes, cum
essent Laici, in Episcopos fuerant ordi-
nati, locorum illorum Episcopis judican-
dam
Hist. Eccles. Tom. VI. Z dam

Sæculum V.
 A. C. 440.

c. 4.

c. 5.

c. 6.

c. 7.

Sæculum V. dam relinquit, sibi tamen, postquam ad
A. C. 440. retulerint, Decisionem reservat. Nulli
 nullis Sanctimonialibus Barbari vim
c. 8. tulerant; S. Leo innocentes edicit, suadet
 det vero, ut humilitati studeant, nec
 Virginibus æquales existiment.

§. L.

Epistola ad Rusticum Narbonensem.

Inscript. in Rusticus, Episcopus Narbonensis, filius
not. Q. p. 784 erat cujusdam Episcopi, cui nomen
 Bonnosus; Mater ejus, alterius Episcopi
Hier. ep. 4. cui nomen Arator; Soror, magnæ pro-
c. 4. tatis vidua, educandi pueri singularem
 curam gessit. Postquam in Gallia, ubi
 tunc scholæ egregie florebant, litteris
 operam dedisset, Romam misit, nullis
 parcens sumptibus, ut in arte eloquentiæ
 perficeretur. Ad Matrem deinde rediit,
 seque Monastico instituto dedit; sub
 tempore celebrem a S. Hieronymo acce-
 pit Epistolam, de vita Religiosa; monet
 etiam juvenem S. Hieronymus, ut Pro-
 clum Episcopum Massiliensem adeat, a
c. 10. quo viva voce instrueretur. Cum Ru-
 sticus aliquamdiu in Monasterio vixisset,
 Presbyter Ecclesiæ Massiliensis, Patriæ
 suæ, ut conjectura est, & tandem Epis-
v. N. Quesn. copus Narbonensis anno 427. ordinatus
p. 785. est.

S. Leo